

Núá

Gezond
lifestyle-
magazine

Nr. 4 - 2004

Prijs € 3,90

www.nua.be

In de koelkast met
Dinah Veeris

Koi, de levende
juwelen

Wonen met historie:
kasteel Borgraven

5 425013 920018

Het raadsel

van het verborgen dorstgevoel

Sunny Side Up,
lijkjes in steriele keuken

Geboorte van
een mooi wonder

Imago
en romantische liefde

**"Jouw reden voor iedere traan,
is het gemis dat diep in je brandt."**
door Pierre en Griet
Vreysen-Hutsebaut

Geboorte van een mooi wonder

Geen enkele band tussen twee mensen kan ooit zo intens zijn als die tussen een moeder en haar (zelfs ongetoet) kind. Het blijft een mysterie dat zich geruisloos simplooft in de warme veiligheid van de baarmoeder, vooraleer het zich lichthelder openbaart. Het valt te trekken van dit wonder van de natuur is voor velen een eenvoudige gebeurtenis. Maar het kan ook tegenvallen. Zo verdienen zwangerschapsproblemen of zieke en gehandicapte kinderen een unieke plaats. Vaak is ongewone kinderloosheid voor een koppel een achtereijerend wég.

Niet tegenstaande het feit dat het moeder- en vadergevoel bij hen heel sterk aanwezig is, laat het kind vaak op zich wachten. Men heeft het meestal over het lege-nest-syndroom, dat voorkomt bij ouders die hun volwassen kinderen moeten leren loslaten, maar

ook een ongewenst kinderloos paar kan met zo'n leeg nest geconfronteerd worden.

Beproeving

Of het nu gaat om stroomseer in de eisprong of ovulatie, om geblokkeerde eileiders, eidoornitis, instellingproblemen van het bevruchte ei in de baarmoeder, om hormonale stoornissen tijdens de eerste maanden van de zwangerschap of om een lage zaaitproductie of -kwaliteit, de vrouw en/of de man voelen zich in zo'n geval wel eens bedrogen door haar of zijn lichaam. Wat voor het ene koppel een spontaan en liefdevol gebeuren is, wordt voor een ander het doemscenario van temperatuur meten, de ovulatie op de voet volgen en vijlen op het moment dat de cyclus dit gebiedt. Het is dan een zware beproeving overal zwangere bui-

ken te zien, terwijl men zelf innerlijk verteerd wordt door het verlangen naar een kindje.

Gelukkig hebben de geneeskunde en de techniek al duizenden paren geholpen bij hun kinderwens. Alle mogelijke bevruchtingstechnieken zoals in vitro-fertilisatie e.a. worden toegepast om een oplossing te bieden. Toch kunnen zelfs de moderne meits een beetje bij veel van deze soms drastische technische ingrepen in de natuur. Een paranormale genezer kan vaak op een natuurlijke manier het lichaam van de vrouw helpen bij de voorbereiding op een zwangerschap. In de ogen van veel mensen is handoplegging een mirakeltherapie en toch is het één van de oudste en meest natuurlijke vormen van genezing, die ooit werden toegepast. Trouwens, de energetische geneeskunde, waarvan deze thera-

pie, samen met acupunctuur, deel uitmaakt, evenals homeopathie e.a., is volgens de Amerikaanse internist Richard Gerber gebaseerd op de opvatting van Einstein dat bij de mens een reeks natuurlijke, maar complexe energievelden in een dynamisch evenwicht is. Deze energievelden, die rondom het lichaam van elke mens kan worden waargenomen, noemt men de aura en de genezer probeert een verstoord evenwicht in de aura bij te sturen. Als de energievelden in de aura met elkaar in harmonie zijn, zal na verloop van tijd ook het lichaam van de man of de vrouw beter gaan functioneren. Zoals we al vermeld hebben in een inleidend artikel in NUA nr. 3, zijn lichaam en aura immers kopieën van elkaar.

Moeder zijn begint vóór de geboorte...

Men kan zich terecht afvragen welke lichamelijke oorzaken meestal aan de basis liggen van zwangerschapsproblemen en in aanmerking komen voor handoplegging. Bij de man kunnen erectiestoornissen te wijten zijn aan o.a. cardiovasculaire aandoeningen, terwijl de kwaliteit van het sperma kan verbeterd worden wanneer o.a. de hormoonhuishouding zwak of verstoord is. Ook bij de vrouw is een slechte hormoonhuishouding vaak de oorzaak van een uitblijvende zwangerschap en dit kan verholpen worden wanneer o.a. de schildklier, de bijnieren of de eierstokken energetisch worden gestimuleerd en geactiveerd. Dit is geen kort en krachtig miracul, want het lichaam heeft maanden nodig om deze energie te verwerken en via de meridianen - dat zijn de energiebanen van het lichaam - te verspreiden naar de betrokken organen of klieren.

Natuurlijk kunnen ook wij niets bereiken wanneer bijvoorbeeld de eileiders door littekenweefsel of endometriose volledig geblokkeerd zijn. Maar na het operatief doorblazen van de eileiders kunnen wij, d.m.v. energie, proberen te voorkomen dat zich nieuw littekenweefsel gaat vormen. Een zwakke

baarmoederhals kan worden verstevigd en bijgevolg wordt de klasieke techniek, waarbij de dokter een lus rond de cervix of baarmoederhals aanbrengt, meestal overbodig. Bij innestelingproblemen van het bevruchte ei kunnen we de baarmoeder ondersteunen in haar functiestoornis.

Verzwakte nieren

Wanneer het lichaam van de vrouw te weinig energie heeft, kan het ook niet de kracht opbrengen voor een optimale zwangerschap en dito bevalling. De ervaring leert ons dat een groot aantal vruchtbaarheidsproblemen bij vrouwen wordt veroorzaakt door verzwakte nieren. In de Oosterse geneeskunde beseft men zeer goed tot welke stoornissen en kwalen zo'n verzwakte nierenergie kan leiden, vermits de nieren de zetel zijn van de energie. Ook hier kan handoplegging de werkzaamheid van de nieren verhogen.

Als de natuur echter in bepaalde situaties verhindert dat bijvoorbeeld zware chromosomale afwijkingen aan een kind worden doorgegeven, zal het betrokken paar zich erbij moeten neerleggen dat onze energie het lichaam ook niet kan dwingen. De natuur dwarsboomt hier vaak zelf de voortplanting. Het is trouwens een zeer belangrijk gegeven voor elke genezer dat energetische geneeskunde er nooit in kan slagen de natuurwetten te omzeilen. Energie geven d.m.v. handoplegging is niet tegennatuurlijk en ook niet bovennatuurlijk, ook al schermen sceptici graag met deze doodoener om de energetische therapie af te doen als kwakzalverij. Deze therapie is integendel volledig in overeenstemming met de wetten van de natuur.

Als de eierstokken dus geen eitjes produceren omdat ze er te zwak voor zijn, kan onze energie er vaak wel in slagen ze te stimuleren, maar na een operatieve verwijdering van de eierstokken is het absurd te denken dat handoplegging dit probleem ooit kan verhelpen.

Volgens de eeuwenoude Oosterse geneeskunde vormen de nieren niet alleen de zetel van de energie, maar ook de zetel van de emoties en hiermee belanden we bij een belangrijk punt van de PSYCHISCHE ASPECTEN rondom zwangerschap en vruchtbaarheid. Emotionele overbelasting put de nieren en de bijnieren uit. Soms spelen inderdaad ook emoties en onbewuste spanningen een rol bij een uitblijvende zwangerschap. Maar men mag dit zeker niet veralgemenen, want de meeste zwangerschapsproblemen hebben een lichamelijke oorzaak en zijn dan ook het gemakkelijkst te behandelen door een paranormale genezer. In alle andere gevallen hebben wij, als genezers, vaak de moeilijke taak om onderliggende psychische factoren m.b.t. de zwangerschapswens te duiden en het paar daar vervolgens bewust van te maken. Helaas is het voor de meeste mensen niet zo eenvoudig om de onbewuste emoties, die hun kinderdroom dwarsbomen, te onderkennen en ze te aanvaarden. Meestal realiseert de mens zich onvoldoende welke impact de geest op het lichaam heeft. Een vrouw die bijvoorbeeld wel naar een kind verlangt, maar niet naar een kind met haar huidige partner, zal soms ONBEWUST zelf een zwangerschap tegenhouden. Onze energie zal er dan nooit in slagen het lichaam te dwingen tot een zwangerschap. De vrije wil van de mens laat zich niet aan banden leggen of dirigeren door onze energie. Gelukkig maar!

Neerleggen

Iedereen kent wel een koppel dat al jaren probeert een kind te krijgen en dan toch zwanger wordt, nadat zij er zich hadden bij neergelegd dat het hen nooit zou lukken. In de aura van de betrokken vrouw wordt vaak jarenlang een enorm spanningsveld opgebouwd rond de buik, met als gevolg dat deze spanning elke natuurlijke energiedoorstroming in het lichaam blokkeert. Ook wij slagen er dan slechts tijdelijk in om deze spanning in de aura weg te nemen.

Vooral de vrouw moet hier zelf tot inzicht komen om die spanning definitief los te laten.

Eenmaal het zwanger worden gelukt is, vermoeden veel aanstaande moeders en vaders nauwelijks welke invloed hun stemmen en hun gevoelsleven hebben op het kind dat zij verwachten. Men heeft het altijd over het doorgeven van lichamelijke en geestelijke eigenschappen aan het ongeboren kind, maar aan de enorme impact van vooral het gevoelsleven van de moeder wordt te weinig geloof gehecht of aandacht besteed. 'Het is daarom heel belangrijk voor de vrouw om haar hoofd en hart tijdens de zwangerschap te vullen met liefdevolle en lichtende gedachten en gevoelens i.p.v. met angst en benauwdheid'. Citaat van Aivanhov, een

Bulgaarse filosoof)
Ooit prijkte in een tijdschrift het verhaal van een zwangere vrouw,

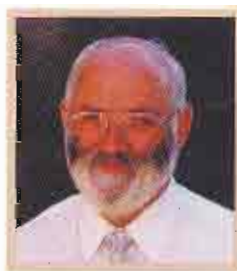
die een onoplettend kind had doodgereden. Bij een medisch onderzoek, diezelfde dag nog, stelde de gynaecoloog vast dat de 28 weken oude foetus onbeweeglijk en in elkaar gedoken zat in de baarmoeder van de zwaar getraumatiseerde vrouw. Haar eigen angst en ontredde werden door het ongeboren kind blijkbaar haarscherp en op dezelfde ingrijpende manier aanvoeld. De vrouw getuigde dat haar zwangerschap haar sinds dat moment geen enkel vreugdevol moment meer had geschonken. Gelukkig is deze tragische ervaring een zeer uitzonderlijk gebeuren en zijn de meeste aanstaande moeders in blijde verwachting, maar ze illustreert wel hoe moeder en kind op dezelfde golflengte zitten tijdens de zwangerschap.

Wetenschappelijke bewijzen hiervoor zijn moeilijk te vinden, maar toch blijken zowel moeders als

dokters dit spontaan te geloven.

Natuurlijk heeft elke zwangere vrouw wel in meerdere of mindere mate te kampen met zorgen en onzekerheden, maar desondanks moet zij proberen de zwangerschap zo ontspannen en bewust mogelijk te beleven. Een oprecht stralende en gelukkige mama geeft inderdaad aan haar kind al een onschatbare erfenis mee, nog vóór het geboren is. Moeder en vader zijn begint immers vóór de geboorte. En na de geboorte blijft het een gigantische verantwoordelijkheid, die miljoenen moeders en

vaders levenslang en met veel liefde ter harte nemen.

Ik wil mijn gevoelens over mijn ongewenste kinderloosheid met je delen, want ik wil graag dat je mijn strijd begrijpt. Het is een strijd met intense en ongewone gevoelens, die ik soms zelf ook niet begrijp. Ik hoop dat mijn vermogen om dit te dragen en jouw vermogen om het te begrijpen zullen toenemen omdat ik mijn gevoelens met jou deel. Het betekent nu heel veel voor me dat je me een beetje begrijpt, ook al lijkt ik misschien voor de buitenwereld humeurig, depressief, jaloers, geobsedeerd, agressief en cynisch. Ik heb het zelf liever over verward, bang, geïsoleerd en alleen, schuldig en beschaamd, boos, verdrietig, moedeloos en van streek. Het ironische is dat ik jarenlang de pil heb geslikt om een zwangerschap te voorkomen, omdat ik later beter, toegewijder en slimmer voor de dag zou komen als moeder. En nu zit ik hier, vol onzekerheden en vooral met een belangrijke vraag: wat moet ik met mijn leven als ik geen moeder word? Overal word ik herinnerd aan baby's. Het lijkt wel alsof ik de enige ben die aan deze onzichtbare vloek lijdt. Ik neem afstand van mensen met kinderen, omdat het te veel pijn doet. Ik ben boos omdat mijn lichaam me in de steek laat. En ik heb het nochtans goed verzorgd. Alles maakt me boos en die boosheid projecteer ik op de verkeerde mensen. Mijn leven is 'on hold' geplaatst. Beslissingen nemen over mijn leven lijkt onmogelijk. Soms voel ik de paniek wegglijden en net dan leer ik stukje bij beetje met mijn kinderloosheid om te gaan. Ik leer naar mezelf luisteren en ik leer assertief te vragen wat ik nodig heb, in plaats van agressief te zijn. Ik probeer meer te zijn dan een kinderloos mens, door al worstelend het plezier in het leven opnieuw terug te vinden. Ik weet dat je om mij geeft en dat is me veel waard. Jij bent verdrietig omdat ik verdriet heb, want wat mij pijn doet, doet ook jou pijn. Ik ben ervan overtuigd dat ik ook je kan helpen. Je hoeft alleen maar naar mij te luisteren. Geef me een teken dat ik met mijn verhaal bij jou terecht kan. Ook al is praten moeilijk, het doet me goed omdat ik aldus inzicht krijg in het verdriet. Dus zeg het me als je tijd hebt om naar me te luisteren. Vertel me geen succesverhalen van andere paren die te kampen hadden met ongewenste kinderloosheid en hoe gemakkelijk hun probleem werd opgelost. Ieder geval is apart en je

helpt me er beslist niet mee. Wees geen therapeut, maar wees een coach. Vraag me die dingen uit belangstelling. Vertel me dat je in vertrouwen naar mijn verhaal zal luisteren, zo win je ook mijn vertrouwen. Ik heb je steun nodig. Misschien begrijp je dat mijn beslissingen niet zo maar zijn genomen. Vertel me dat je ze respecteert, ook al ben je het er zelf niet mee eens. Voel je niet ongemakkelijk in mijn aanwezigheid. Het praten over ongewenste kinderloosheid kan je ongemakkelijk doen voelen. Zeg me als je bang bent om me te kwetsen met wat je zegt. Je mag me altijd vragen me of ik over mijn verdriet wil praten. Want soms wil dat helemaal niet en op andere momenten lijkt het wel of ik ermee wil ophouden. Maar door het me te vragen laat je ook weten dat je nog steeds met mij meeleeft. Ik maak wel eens grapjes over het ongewenst kinderloos zijn, maar dat is een manier om met dit verdriet om te gaan. Het is echter absoluut niet leuk dat anderen hierover grapjes maken. Blijf eerlijk tegen mij. Zeg me dat je tijd nodig heb om te wennen aan de beslissingen die ik heb genomen. Begrijp je iets niet, stel me de vraag. Want ook al word ik verdrietig als je me dit vertelt, het maakt me nog verdrietiger als je het verzwijgt. Laat niemand je wijsmaken dat het verdriet van ongewenst kinderloos zijn wel overgaat als je een kind adopteert. Heb geduld en onthoud dat ongewenste kinderloosheid een rouwproces is. Ik heb veel tijd nodig. Er zijn geen garanties, geen juiste antwoorden, geen handige gereedschappjes over om te rouwen. Iedereen doet dat op de manier die hem of haar schikt. Weet dat ik steeds meer opgeslokt word in de deinende oceaan van emoties. Gisteren had ik nog privacy nodig, vandaag heb ik jouw steun zeer hard nodig. Sta me toe boos, verdrietig, blij of hoopvol te zijn. Bagatelliseer mijn emoties niet, geef me de ruimte om ze te voelen. Moodig me aan om mijn gevoel voor humor te gebruiken. Maak me attent op die dingen, waar ik blij van word. Geef me het gevoel dat ik meer ben dan een onvruchtbaar mens. Help me door jouw kracht met mij te delen. Weet dat mijn verdriet over mijn ongewenste kinderloosheid nooit helemaal over zal gaan, omdat het mijn hele leven heeft beïnvloed. Dank je wel dat je deze reis met mij mee wil maken door begrip te tonen. ■ Petra Rafaello